

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatvs De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

15. An etiam iis, qui frequentem nauseam & vomitum patiuntur, vel qui continuo singultiunt vel sternutant & tußiunt, vel qui vix respirare possunt, vel quoru[m] lingua ita intumuit, vt vix illa[m] ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

¶. In mortis articulo pastorem non debere nec posse maiorem satisfactionem & pœnitentiam exigere, quam pro ratione valetudinis, & temporis oportunitate æger præstare potest; & certum est Patres & iuria, quæ exigunt publicam satisfactionem & alia non loqui de articulo mortis, ut aliquoties diximus. Secundo dico, pastorem posse & debere pœnitentiam & contritionem, quam peste infecti priuatim exhibuerunt, ipsis consentientibus vel requirentibus publicare, & quantum honos sacramenti requirit, hominibus notam facere,

Q V A E S T I O X V.

An etiam iis, qui frequentem nauseam & vomitum patiuntur, vel qui continuo singultiunt vel sternutant & tussiunt, vel qui vix respirare possunt, vel quorum lingua ita intumuit, ut vix illam mouere queant, vel ita crux est madida, ut continuo expuere cogantur, vel ita præcalore & siti aruit, ut nihil prater liquidum deglutire possint?

Quæstionis explicatio.

PLetiq; peste infecti multa eaq; grauissima symptomata patiuntur, & imprimis nauseam

nauseam & vomitum, de quibus ante mentionem fecimus ex Medicis, Historicis, & Poëtis: Horum & similium occasione queritur, an pastor teneatur Eucharistiam ministrare illis, qui huiusmodi affectibus laborant, an vero ab administratione excusetur?

Responsio.

Excusatur, si probabile est, ægrum patientium vomitum, antequam species sacramentales consumpsérit, vel non posse species sacramentales dimittere in stomachum propter nimium linguæ tumorem, vel ariditatem, vel difficiliorem respirationem, vel nimis frequentem sternutationem, tussim, singultum, cruris excretiōnem, vel aliam similem passionem, imo vero administrando peccaret, quia huiusmodi vomitus est reuerentiæ tanto sacramento debitæ maxime contrarius, & offerre species sacramentales illi, qui qualcumque ex causa non potest illas deglutire, & in stomachum dimittere, est illis abuti contra institutionem Christi, qui dicit;

accipite & manducate.

Matth. 28.

Dico, (*si probabile est*) ne pastores ex leui aliquo timore se excusatos putent ab administratione; oportet enim, (*sicut habet*

Cong.

a Seff. 21. c. 2. Concil (a) Trident.) in sacramentorum administratione duo, quantum fieri potest coniungere & procurare sacramenti venerationem, & fidelium utilitatem: quod ergo non ministretur quando probabilit̄ creditur, quod non possint diglutire, vel quod cum vomitu species reiicerent, hoc requirit veneratio debita sacramento; quod vero ministretur, quando tantum subest leuis & vanus timor, requirit utilitas fidelium, si enim non sunt in gratia, & tantum sunt attriti, per susceptionem sacramenti fiunt contriti, & si sunt in gratia maiorem adhuc percipiunt per sacramentum, quam sine illo non reciperent.

Dices: Quid si vomitus non sit continuus, sed accidat per certa interualla, tenebiturne pastor interiecto tempore Eucharistiam ministrare?

R. Si probabile est vomitum non redire, nisi post diem vnum vel tantum temporis, quantum requiritur ad consumendas species sacramentales, puta tres, quatuor, quinque horas secundum (b) Nauarrum, & æger existimatur esse in periculo salutis, nisi ei sacramentum ministretur, debebit illi ministrare, quia hic utrumque coniungitur & veneratio sacramenti, quia species sacramentales sunt consumptæ, & sic desit esse

b c. 25. n. 23.

esse sacramentum, nec amplius timeri debet illius irreuerentia, & utilitas peste infecti.

Dices 2. Tenebunturne saltem pastores deferre talib. hoc sacramentum, si non ad sumendum, saltem ad deosculandum?

¶ Quibusdam in locis in more positum fuit, ut non valentibus sacramētū sumere, illud nihilominus deferretur ad deosculandum; verum hoc tempore per interpres Concilii Tridentini damnatum est & prohibitum; sic enim habent Illustriss. Cardinales: Non licet sacram hostiam ægrotis deferre, qui grauitate morbi impediti sumere eam non possunt, sed venerationis gratia solent eam deosculari, & si forte aliquo in loco est talis consuetudo, ea prorsus est tollenda: quod idem prohibent nostratia parochialia, & speciatim (a) Mechliniense, & (b) Ruremunden. a pag. 56 n. 9. sic enim Mechlinien. Si aliquid obſtiterit, b pag. 80. §. quo minus posſit infirmus sacram Eucharistiam meminerint accipere tuto, ut si timeatur vomitus, vel ali- quod simile inconueniens, tantum adoret sacra- mentum, nec detur ei osculandum. Idem ha- bert totidem fere verbis Ruremundense: Nostrum vero (c) Leodiens. sic habet: Præ- c pag. 23. §. Tunc infir- zerea interroget parochus, num laboreſtoma- cho, & pronus fit ad vomitum, & eo caſu (ne mum. sacramento fiat iniuria) tantum ei sacramentum adorar-

Dices: Tenebuntur saltem deferre ad
adorandum? R. Haec tenus sic usum receptum
fuit per omnes prouincias Belgii, ut paro-
chialia iam allegata testantur, sed nouissime
dicitur Pius Quintus Pontifex illud
prohibuisse: Itaque si ita est, excusantur
pastores ab hac delatione sacramenti ad
pestiferos: Quid vero mouerit Pontificem
ut hanc delationem saltem ad adoran-
dum prohiberet, huc usque intelligere non
potui, sicut nec Bullam videre, qua illam
prohibuit; fortasse hoc mouit, ne quo-
rundam error stabiliretur, qui dicunt, sa-
cramentum hoc tantæ efficaciam esse, ut
non tantum re ipsa sumptum, sed etiam
solo animi desiderio applicatum haberet
sacramentalem efficaciam, quod falsum
esse tenent communiter Doctores, quorum
ratio euides est, quia effectus proprius Eu-
charistiae prouenit ex opere operato sacra-
menti, non ex opere operantis.

Dices 3. Quid si forte infectus pra-
ter expectationem euomuit Eucharistiam,
quid faciet pastor de hostia humore pesti-
lentiali infecta?

R. Si species sacramentales integræ, vel
in aliqua particula haberi possint, si non
confu-

consumendæ, propter periculum conta-
gionis, sane reuerenter afferuandæ sunt,
quia sub eis manet Christus, ea vero quæ
tales species contigerunt vel comburenda
vel purificanda sunt, iuxta ea quæ habentur
in regulis (a) Pii Quinti in Missali.

a §. Si sacer-
dos euomat,

QVÆSTIO XVI.

An etiam de peste suspectis?

Quæstionis explicatio.

SVspecti sunt de peste, vulgo, neque im-
merito, quotquot commorantur in ci-
uitate peste infecta, maxime si grassetur pe-
stis & plurimi quotidie moriantur; proba-
biles enim sunt causæ, huiusmodi vel iam
peste infectos esse, etiam si mœrbus non ap-
pareat, vel certe peste facile corripi posse;
occasione huiusmodi quæritur, an & his
pastores tenentur ministrare sacramen-
tum Eucharistiae?

Responsio.

TEnentur, si modo rite dispositi & pre-
parati sint, quia pastores tenentur dis-
pensare sacramenta, quoties subdit illa le-
gitime & rationabiliter petunt. De peste
autem suspecti rationabiliter illa petunt,
ergo. Maior est (b) Adriani, & fere o-
mnium Modernorum. Minor patet,
quia